

TEATRE

Joanna Preiss inaugura la temporada artística de la Fundació Romea

MARTA CERVERA
Barcelona

La traducció, un acte de la Fundació Romea, va inundar metafòricament de natura el Teatre Romea dilluns passat. La *performance*, la primera de la temporada de la Fundació Romea, va estar protagonitzada per la polifacètica actriu, directora i cantant francesa Joanna Preiss (Marsella, 1972) i l'actor i director Enric Llorc. L'artista i escultora Eva Jospin, amb la seva obra *Côté cour / côté jardin*, va posar la guinda a l'acte amb la projecció d'un dibuix de la seva evocadora obra. Jospin, que treballa amb cartró i crea boscos com a metàfora, encaixava amb el crit ancestral de Preiss que animava a reconnectar amb la part més animal, autèntica i intuïtiva d'un ésser humà que necessita «ser escoltat», segons va destacar.

Al Romea, l'actriu va descobrir la importància de tornar a connectar amb el llenguatge del cos i de la veu lluny de qualsevol paraula, deixant que flueixi el que un porta dins de l'ànima. Va defensar la connexió amb la natura, amb el bosc, amb els animals. Va ser el seu gos, va explicar, el que va fer que es fixés en un altre tipus de llenguatge més directe, profund i sense necessitat de vocables que, segons l'actriu, limiten massa i són incapaços de reflectir tot el que veiem o sentim.

Al principi de la *performance* s'expressava només a través d'un cant estrany que combinava notes agudes i greus, modulant-les amb ajuda del moviment dels seus braços i les seves expressives mans, gairebé sense moure els peus, com si estigués en trànsit. El discurs darrere de la seva necessitat de convertir-se en una espècie de xaman, Llorc l'anava desgranant davant una audiència que observava la transformació xocant de l'actriu, que potser havia vist en films com *Paris je t'aime*, *Dans Paris* i *Sibérie*. Va mostrar al Romea un connexió diferent amb la música, improvisant i cantant a *cappella*, una faceta desconeguda per a la majoria. ■